

แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562

วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

1. ชื่อบทความ : กรณีศึกษาการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา
โรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	✓	✓	ข้อมูลชัดเจน ครอบคลุมประเด็นสำคัญ
2. Abstract			
3. บทนำ	✓		มีบทสรุปที่ชัดเจน
4. วัตถุประสงค์การวิจัย			
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)			
6. วิธีดำเนินการวิจัย	✓		ไม่พบข้อผิดพลาด
7. ผลการวิจัย	✓		ผลการวิจัยชัดเจน ครอบคลุมประเด็นสำคัญ
8. สรุปผลการวิจัย	✓		สรุปผลการวิจัยได้ชัดเจน
9. อภิปรายผล			ไม่มีข้อบกพร่อง
10. ข้อเสนอแนะ		✓	ไม่พบข้อผิดพลาด
11. เอกสารอ้างอิง	✓		มีเอกสารอ้างอิงที่ถูกต้อง
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		มีองค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)	✓		มีรูปแบบที่ถูกต้อง

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

การบริหารจัดการระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาลักษณะรูปแบบการให้บริการขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2. เพื่อศึกษาระดับการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยสุ่มตัวอย่างมาจำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.924 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมานใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สันเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิจัยโดยภาพรวม พบว่าผู้ประกอบการขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.55) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นด้านความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.56) รองลงมาได้แก่ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการขนส่ง และความคิดเห็นด้านความประหยัดค่าน้ำของการบริการขนส่งอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.55)

ส่วนลักษณะรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยว และประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านความสะดวก ด้านความรวดเร็ว ด้านความพร้อมเพียงพอต่อการให้บริการ ด้านความปลอดภัยในการขนส่ง และด้านความประหยัดค่าน้ำของการบริการขนส่งมีความสัมพันธ์กัน

คำสำคัญ : การจัดการระบบขนส่ง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมผู้ประกอบการ

นอจ ๒๖๖๒๒๗๐๒๖

๐.๖๖ สัมพันธ์กับ๒/๖๖๒๓ คำถามสัมพันธ์มีค่า

นอจถามสัมพันธ์อยู่ไหน

ทำใหม่

Management of Transportation System that affects Cultural Tourism Efficiency of Entrepreneurs in PhraNakhon Si Ayutthaya

Abstract

This research objectives are as follows: 1. To study the characteristics of transportation service, cultural tourism of entrepreneurs in PhraNakhon Si Ayutthaya 2. To study the level of increasing efficiency of transportation services, cultural tourism of entrepreneurs in PhraNakhon Si Ayutthaya and 3 To find the relationship between the characteristics of tourism service model and the efficiency of the administration and the management of transportation systems, cultural tourism of entrepreneurs in PhraNakhon Si Ayutthaya by sampling the number of 380 people. Tools used is a questionnaire with the confidence value of 0.924. Data analysis used is descriptive statistics which are Frequency, Percentage, Mean and Standard Deviation. The inferential statistics used in this research is statistical analysis of Pearson's methods, used in order to test the relationship between variables statistical significance of 0.01.

Overall research results found that the transport of entrepreneurs in PhraNakhon Si Ayutthaya has opinions about the management of transportation systems that affect the efficiency of the management of transportation systems, cultural tourism in PhraNakhon Si Ayutthaya at the agreed level with average value of 2.55, when considering each aspect, it was found that the opinions on convenience are at the agreed level with average of 2.56, follow by the comments on transportation safety and opinions on saving cost of transportation services at the agreed level with average value of 2.55.

For the characteristics of the tourism service model and efficiency in the transportation system management, cultural tourism of entrepreneurs in PhraNakhon Si Ayutthaya Province, convenience, fast service availability, sufficiency of services, safety of transportation and cost worthiness of transportation services are significantly related to each other.

Keywords: Transportation system management, Entrepreneurs cultural tourism

บทนำ

คำว่า “การขนส่ง (Transportation)” ความหมายโดยรวมหมายถึงการจัดให้มีการเคลื่อนย้ายคน (People) สินค้า (Goods) หรือบริการ (Services) จากตำแหน่งหนึ่งไปยังอีกตำแหน่งหนึ่งตามความประสงค์และเกิดอรรถประโยชน์ตามต้องการ (พิชญ์ อติวันทนากุล, 2556 : 3) ผู้ประกอบการจะตั้งเป้าหมายเป็นอันดับแรกเมื่อมีการจัดการขนส่ง โดยจะเน้นการขนส่งสินค้าหรือบริการเป็นสำคัญเพื่อช่วยลดต้นทุนในการดำเนินการทางธุรกิจ อาจจะเป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าแรงงาน หรือค่าบำรุงรักษารถบรรทุกเมื่อมีการจัดการการขนส่งที่ดีด้วยจำนวนทรัพยากรที่เท่าเดิมประสิทธิภาพการทำงานจะสูงขึ้นเช่นจำนวนรถบรรทุกและพนักงานเท่าเดิม แต่ส่งสินค้าให้ลูกค้าได้มากขึ้นหรือสามารถส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าได้รวดเร็วขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรวดเร็วกว่าคู่แข่ง ผลลัพธ์ของตนก็จะออกสู่ตลาดได้เร็วและแพร่หลายมากกว่าคู่แข่งด้านการขนส่งที่ดีจะสามารถสร้างรายได้เพิ่มให้แก่บริษัท ไม่ว่าจะเป็นมาจากกลุ่มลูกค้าเดิมที่ยอมจ่ายแพงขึ้นเพื่อแลกกับบริการที่รวดเร็วขึ้นพิเศษขึ้นหรือละเอียดถูกต้องมากขึ้น หรือรายได้จากกลุ่มลูกค้าใหม่ที่เข้ามาใช้บริการเพื่อเพิ่มกำไรไม่บ่อยนักที่เราจะได้ยินว่าบริษัทขนส่งลงทุนปรับปรุงระบบการจัดการหรือลงทุนในระบบการจัดการใหม่เพื่อต้องการเพิ่มผลกำไรของบริษัท โดยมากจะมองว่ากำไรเป็นผลพลอยได้จากการที่การจัดการไปลดต้นทุนลง มุมมองเพื่อหวังเพิ่มกำไรเป็นสิ่งท้าทายฝีมือผู้บริหารมากกว่า เพราะว่าเป็นการพิจารณาสองทางไปพร้อมๆ กัน คือ สร้างรายได้เพิ่มและลดต้นทุนซึ่งไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่ายสำหรับบริษัทขนส่งโดยทั่วไปเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน อาจจะไม่ใช่เป้าหมายหลักสำหรับบริษัทขนส่งในการลงทุนปรับปรุงระบบการจัดการการขนส่ง แต่ก็มีความสำคัญไม่น้อย บริษัทขนส่งหลายแห่งแสดงสถิติของช่วงเวลาต่อเนื่องที่ไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นให้พนักงานได้รับทราบโดยทั่วกันและพยายามกระตุ้นให้พนักงานช่วยกันรักษาสถิตินั้นให้นานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้การขนส่ง (Transportation) ย่อมมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเพราะหากแหล่งท่องเที่ยวใดก็ตามถึงแม้ว่าจะมีสิ่งดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากเพียงใดแต่ถ้าขาดเส้นทางการคมนาคมขนส่งที่จะนำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวการท่องเที่ยวก็อาจจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.uttvc.ac.th>

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวสูง มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทั้งในด้านของทรัพยากรที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่สร้างความประทับใจในเรื่องของความงาม ความเป็นธรรมชาติ ตลอดจนมีแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนา อันแสดงถึงอารยธรรม ความเจริญของท้องถิ่นนั้นๆ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ที่มีความแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม ซึ่งมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งสามารถสร้างภาพลักษณ์และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เหล่านี้สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมาก ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง (พจนา บุญคุ้ม, 2550: 23) นอกจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมากแล้ว ยังเป็นตัวเร่งให้เกิดการพัฒนาในธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งการท่องเที่ยวยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น (ศิริอร บุญโร 2551 : 1) ✓

จันทร์ชัย 06/10/21

ปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและขนบธรรมเนียมวิถีชีวิตไทย สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว ที่จะสามารถเพิ่มสมรรถนะและขีดของการแข่งขันของประเทศไทยต่อประเทศคู่แข่งได้ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550- 2554 ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวไว้ในหัวข้อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวไว้ดังนี้ คือ เพื่อเป็นการเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน โดยรักษาสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศิลปกรรม โบราณคดี เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และใช้ผังเมืองเป็นกลไกประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองให้เกิดความน่าอยู่และยั่งยืน (ชาชีวัฒน์ ศรีแก้ว, 2545 : 71) การท่องเที่ยวได้ถูกกล่าวถึงในฐานะของธุรกิจการค้าบริการที่มีศักยภาพที่สามารถช่วยขยาย การจ้างงาน การกระจายรายได้ และการหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ และได้ถูกบรรจุให้เป็น “แนวทางเร่งด่วนในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม” ในประเทศไทยได้มีการจัดลำดับศักยภาพด้าน การท่องเที่ยวระดับจังหวัด และผลการจัดลำดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง มีทั้งหมด 23 จังหวัด ได้แก่

- 1) ภาคกลาง กรุงเทพฯ อยุธยา กาญจนบุรี ลพบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี
- 2) ภาคตะวันออก ชลบุรี ระยอง ตราด
- 3) ภาคเหนือ เชียงราย เชียงใหม่ สุโขทัย ตาก
- 4) ภาคอีสาน ขอนแก่น นครราชสีมา เลย อุบลราชธานี อุดรธานี
- 5) ภาคใต้ กระบี่ ภูเก็ต สงขลา สุราษฎร์ธานี นราธิวาส

(ฝ่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) (วาสิกา แสนคำ, 2545 : 34- 35)

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสถานที่ท่องเที่ยวจำนวนมากหลายแห่งและในแต่ละปีจำนวนของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีจำนวนมาก โดยจำนวนของนักท่องเที่ยวทั้งหมด 5,713,210 ล้านคนต่อปี แต่การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกปี จนก่อให้เกิดปัญหาด้านการขนส่งนักท่องเที่ยว ตั้งแต่การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกปี จนก่อให้เกิดปัญหาด้านการขนส่งนักท่องเที่ยว ตั้งแต่ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การเดินทางเพื่อกิจกรรมท่องเที่ยว พบว่าระบบขนส่งภาคบริการขนส่งนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอใน การตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะมาใช้บริการภาคบริการขนส่ง จึงทำให้เกิดปัญหาการให้บริการขนส่งภาคบริการนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อจำนวนของนักท่องเที่ยว ดังนั้น การขนส่งบริการนักท่องเที่ยวจึงมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย ช่วยกระตุ้นให้มีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและมีการให้บริการขนส่งภาคบริการนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน อีกทั้งยังเป็นตัวแปรในการพัฒนาบริการขนส่งภาคบริการนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในขณะเดียวกันการให้บริการขนส่งภาคบริการนักท่องเที่ยวก็สร้างปัญหาให้กับทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่นกัน ปัญหาของการบริการขนส่งภาคบริการนักท่องเที่ยวที่สำคัญพอประมาณได้ดังนี้คือ

ไม่ชัดเจน
ว่าสถานที่
ใดที่
มี

ปัญหาอากาศเป็นพิษ ปัญหาน้ำเป็นพิษ ปัญหาเสียงรบกวน ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาอุบัติเหตุ และปัญหาการ
ลงทุนเป็นต้น ซึ่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้บริการระบบขนส่งสาธารณะดำเนินการให้บริการ 4
ประเภท ได้แก่ 1. สถานีขนส่งผู้โดยสาร 2. รถโดยสารประจำทาง/รถสองแถว 3. เรือโดยสาร 4. รถตุ๊กๆรถสามล้อ
สี่คันเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2560 จาก www.ayutthaya.org

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาการบริหารจัดการระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเพื่อเป็นประโยชน์นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา
ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการการท่องเที่ยวและพัฒนากระบวนการขนส่งการท่องเที่ยวจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการใน
ท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะรูปแบบการให้บริการขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาระดับการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ
ผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยวกับประสิทธิภาพการบริหาร
จัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบขนส่ง
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีความสัมพันธ์กัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ประกอบการขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งหมด 7,552
ราย (กลุ่มสถิติการขนส่ง กองแผนงาน กรมการขนส่งทางบก:วันที่ 25 ตุลาคม 2560)
- 1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ประกอบการขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยการสุ่มตัวอย่าง
แบบตามสะดวกกำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรการคำนวณของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยยอมให้เกิด
ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 380 ราย

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเนื้อหาแบบสอบถามเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ตอบ
แบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาระยะเวลาในการปฏิบัติงานตำแหน่งงานรายได้เฉลี่ยต่อ
เดือนโดยข้อคำถามจะมีลักษณะปลายปิดให้เลือก มีคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

★ ข้อมูลภาคที่ 1 ผู้ประกอบการขนส่ง

ตอนที่ 2 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น ลักษณะของธุรกิจ
ทุนในการดำเนินงานเริ่มต้น ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงานรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของธุรกิจกลุ่มลูกค้า
หลักที่ใช้บริการโดยข้อคำถามจะมีลักษณะปลายปิดให้เลือก มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการขนส่งต่อลักษณะรูปแบบการ
ให้บริการการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประกอบด้วยด้านการขนส่งนักท่องเที่ยวด้านการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการ
ให้บริการรับจ่ายเงินด้านการสร้างความเพลิดเพลินระหว่างการเดินทางด้านการเอาใจใส่ผู้ให้บริการมีจำนวน 25 ข้อโดย
คำถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการขนส่งต่อการบริหารระบบขนส่งที่
ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ประกอบด้วยด้านความสะดวกด้านความเร็วด้านความพร้อมเพียงพอต่อการให้บริการด้านความปลอดภัยในการ
ขนส่งด้านความประหยัดค่าน้ำของการบริการขนส่งมีจำนวน 25 ข้อโดยคำถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating scale)

ตอนที่ 5 เป็นส่วนที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 1 ข้อ

หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงในเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่
ละข้อกับวัตถุประสงค์ ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ทุกข้อ แล้วนำไปทดสอบหา
ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามไปทดลอง (try out) จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.924

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ จำนวนร้อยละ (Percentage)
ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลเชิงคุณภาพในลักษณะต่างๆ เพื่อ
สรุปลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การวิเคราะห์แบบ
ไม่ใช้พารามิเตอร์ (Nonparametric procedure) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

9/20/15

ผลการวิจัย

1. สรุปผลตารางค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อลักษณะรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาภาพรวมทุกด้าน ดังนี้

ปัจจัยลักษณะรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการขนส่งนักท่องเที่ยว	2.54	0.240	เห็นด้วย
ด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร	2.55	0.260	เห็นด้วย
ด้านการให้บริการรับจ่ายเงิน	2.58	0.283	เห็นด้วย
ด้านการสร้างความเพลิดเพลินเพลิดเพลินระหว่างการเดินทาง	2.49	0.253	เห็นด้วย
ด้านการเอาใจใส่ผู้ให้บริการ	2.52	0.303	เห็นด้วย
รวม	2.53	0.225	เห็นด้วย

จากตาราง พบว่าผู้ประกอบการขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ทำการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในภาพรวมทุกด้านระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.53) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่าความคิดเห็นด้านการให้บริการรับจ่ายเงิน อยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.58) รองลงมาความคิดเห็นด้านการให้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.55) ความคิดเห็นด้านการขนส่งนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.54) ความคิดเห็นด้านด้านการเอาใจใส่ผู้ให้บริการอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.52) และความคิดเห็นด้านการสร้างความเพลิดเพลินระหว่างการเดินทางอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.49) ตามลำดับ

2. สรุปผล ตารางค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการบริหารระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาภาพรวมทุกด้าน ดังนี้

ปัจจัยการบริหารระบบขนส่ง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความสะดวก	2.56	0.266	เห็นด้วย
ด้านความเร็ว	2.53	0.272	เห็นด้วย
ด้านความพร้อมเพียงพอต่อการให้บริการ	2.54	0.275	เห็นด้วย
ด้านความปลอดภัยในการขนส่ง	2.55	0.273	เห็นด้วย
ด้านความประหยัดคุ้มค่าของการบริการขนส่ง	2.55	0.297	เห็นด้วย
รวม	2.55	0.238	เห็นด้วย

จากตาราง พบว่าผู้ประกอบการขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.55) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่าความคิดเห็นด้านความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.56) รองลงมาความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการขนส่ง และความคิดเห็นด้านความประหยัดค้ำค่าของการบริการขนส่งอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.55) ความคิดเห็นด้านความพร้อมเพียงพอต่อการให้บริการอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.54) และความคิดเห็นด้านความรวดเร็วอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.53) ตามลำดับ

3. สรุปผล ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะรูปแบบการให้บริการทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับการบริหารจัดการระบบขนส่งทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ลักษณะรูปแบบการให้บริการทางท่องเที่ยว	ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขนส่งทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
	ด้านความสะดวก	ด้านความรวดเร็ว	ด้านความพร้อมเพียง	ด้านความปลอดภัย	ด้านความประหยัด
การขนส่งนักท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	✓
การให้ข้อมูลข่าวสาร	✓	✓	✓	✓	✓
การให้บริการรับจ่ายเงิน	✓	✓	✓	✓	✓
การสร้างความปลอดภัยระหว่างการเดินทาง	✓	✓	✓	✓	✓
การเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางพบว่าลักษณะรูปแบบการให้บริการทางท่องเที่ยว และประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบขนส่งทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

สรุปผลและอภิปรายผล

การศึกษา การบริหารจัดการระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการท่องเที่ยวงเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าผู้ประกอบการขนส่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบขนส่งทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายกรณีพบว่าความคิดเห็นด้านความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.56) รองลงมาความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการขนส่ง และความคิดเห็นด้านความประหยัดค้ำค่าของการบริการขนส่งอยู่ในระดับ

ความเห็นจาก
ดร. สันต์ วัฒน
กตมิตตวรวิทย์ วัฒนา

เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.55) ความคิดเห็นด้านความพร้อมเพียงพอต่อการให้บริการอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.54) และความคิดเห็นด้านความรวดเร็วอยู่ในระดับเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.53) ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌักทร ทิพย์ศรี (2557) ศึกษาเรื่อง การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พบว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าคะแนนสูงสุด คือ ด้านการเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ รองลงมาคือด้านการให้บริการการรับจ่ายเงิน และต่ำที่สุดคือ ด้านการสร้างความปลอดภัยระหว่างการเดินทาง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษา การบริหารจัดการระบบขนส่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้ประกอบการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

1. ด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในวัดหรือสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆในจังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้น ส่วนใหญ่มีกิจกรรมในการท่องเที่ยว คือ ถ่ายรูป และศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวัดต่างๆผู้ประกอบการขนส่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนควรมีการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม ไม่ให้มีขยะหรือสิ่งที่สร้างความสกปรกให้กับสถานที่สำคัญ ควรปลูกจิตสำนึกและสร้างวินัยให้กับนักท่องเที่ยว และจัดหางถังขยะโดยแยกตามประเภทให้เป็นสัดส่วน นำมาวางไว้จุดต่างๆเพื่อสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้แก่สถานที่นั้นๆ

1. ศึกษานักท่องเที่ยว
กับ ทน
จากงานวิจัย
06/07/2561

2. ด้านการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทั้งนี้เป็นเพราะการประชาสัมพันธ์ด้านการสื่อสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังไม่ครอบคลุมและกระจายเท่าที่ควร สิ่งที่จะเป็นตัวสื่อสารโฆษณาที่ดีคือการบอกเล่าแบบปากต่อปากรวมทั้งจะต้องทำการตลาดควบคู่ไปด้วยและเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆทั้งสื่อบุคคลและไม่ใช้บุคคลเพื่อช่วยกระจายข่าวสาร เช่น โทรทัศน์ นิตยสารท่องเที่ยวอินเทอร์เน็ต ศูนย์บริการท่องเที่ยวของจังหวัด

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว การขนส่งและระบบความปลอดภัยต้องปรับปรุงและพัฒนาความปลอดภัยทางการขนส่งให้มากขึ้นและเมื่อนักท่องเที่ยวมีปริมาณมากต้องไม่ทำให้เกิดความการเบียดเสียด สถานที่ควรมีแสงสว่างเพียงพอทั้งในเวลากลางคืน และมีการแนะนำการให้บริการขนส่งไประหว่างวัดซึ่งต้องมีระบบความปลอดภัยระหว่างนั่งรถ เช่น คาดเข็มขัดนิรภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจในการท่องเที่ยว

4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนทุกฝ่าย ต้องมีการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ ควรจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้รับทราบถึงข้อปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น และมีแนวทางในการแก้ไขได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้นมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จึงต้องวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย

5. เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจึงควรจัดให้มีป้ายบอกแผนที่การเดินทางไปในสถานที่ท่องเที่ยวอย่าง

๕. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: ราชธานีอยุธยา
ทำวิจัยในครั้งต่อไป. หรือจากกรมวัฒนธรรมเพื่อทราบ

ชัดเจน เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการเดินทาง โดยที่นักท่องเที่ยวไม่ต้องเสียเวลาในการสอบถามเส้นทาง โดยจัดทำเป็นป้ายบอกแผนที่และข้อมูลการเดินทางให้เป็นสากล เพื่อให้นักท่องเที่ยวอ่านเข้าใจง่าย

เอกสารอ้างอิง

- ✓ ขาชีวิตน์ ศรีแก้ว. 2545. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา.
- ณภัทร ทิพย์ศรีขจีโณม เจียรตระกูล และคณะ. 2557. การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัด
เชียงราย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย
- ✓ พิชญา อติวันทนากุล. 2556. การเพิ่มประสิทธิภาพรูปแบบการจัดเรียงท่อเหล็กขนส่งน้ำมัน. งานนิพนธ์ (วท.ม.)
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พจนา บุญคุ้ม, 2550. การพัฒนารูปแบบการสื่อสารทางการตลาดในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกลุ่มจังหวัดภาค
กลางตอนล่าง 2 ของประเทศไทย. งานวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ✓ วาลิกา แสนคำ. 2545. การพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมบ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่.
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ✓ ศิริอร บุญโร. 2551. แนวการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา.
หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สืบค้นจาก วิกิพีเดีย